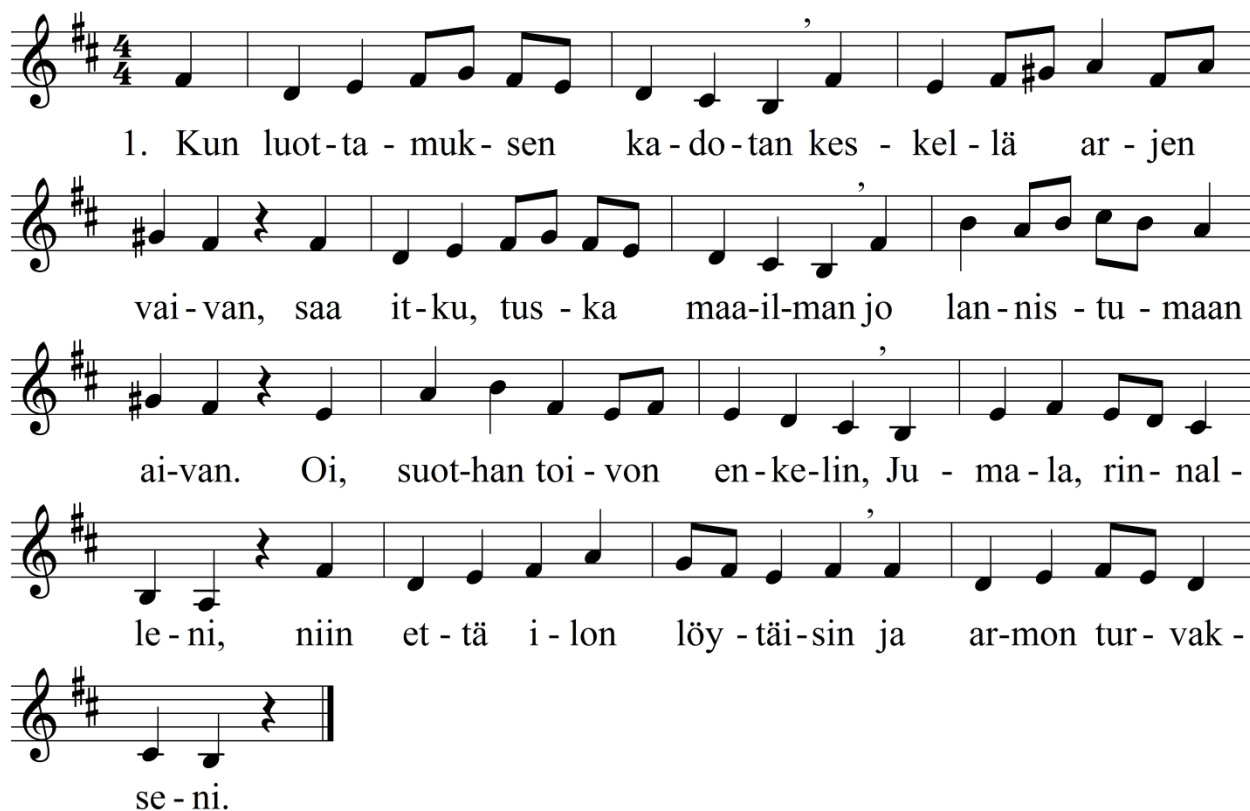

Siionin virsi 311 ehdotus

1. Kun luot-ta - muk- sen ka - do - tan kes - kel - lä ar - jen
vai - van, saa it - ku, tus - ka maa - il - man jo lan - nis - tu - maan
ai - van. Oi, suot - han toi - von en - ke - lin, Ju - ma - la, rin - nal -
le - ni, niin et - tä i - lon löy - täi - sin ja ar - mon tur - vak -
se - ni.

1. Kun luottamuksen kadotan
keskellä arjen vaivan,
saa itku, tuska maailman
jo lannistumaan aivan.
Oi, suothan toivon enkelin,
Jumala, rinnalleni,
niin että ilon löytäisin
ja armon turvakseni.

2. Suo muistaa sanan lupaus
ilosta suurimmasta:
Ei irrottaa voi ahdistus,
ei tuska Jumalasta.
Voin Vapahtajaan turvata
ja ristin salaisuuteen.
Hän, Kristus, yönkin kauhuissa
on tienä päivään uuteen.

3. Vain hänen rakkaudessaan
on toivo, joka kantaa.
Se kutsuu työhön tarttumaan,
se rohkeutta antaa.
**Näin ristin miestä seuraten
yhteisen toivon jaamme
ja tahtoansa kysyen
palvella muita saamme.**

4. Sen tähden pyydän, Jumala,
uskolle vahvistusta.
On tiemme täynnä varjoja
ja taivaanranta musta.
Vaan loistaa Kristus, aurinko,
kirkaana keskellämme,
ja armo muuttaa täällä jo
uudeksi elämämme.